

YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcseré Program

YFU
Hírújság
2025-26

2025 képekben

Beutazó tábor - Szigetszentmárton

Gyermekvasút

Hazaérkezés utáni tábor Lucával és Marcival

Ilyen a jó kommunikáció!

Kiutazó felkészítő tábor - Taksony

Kiválasztás sok-sok önkéntessel

Köszöntő

Szeretettel köszöntelek a magyar YFU rendszeres, évente megjelenő Hírújságjának hasábjain!

Ahogy minden évben, most is elérkezett az idő, hogy kézbe vegyük a YFU Hírújság aktuális számát. Ha egy szóval kellene jelmezmem a 2025-ös évet a YFU Hungary életében, az a változás lenne.

Nagy átalakulások zajlanak nemcsak nálunk, hanem a YFU nemzetközi közösségében is. A világban formálódó ifjúsági trendek és a csereprogramok új irányai arra ösztönöznek bennünket, hogy újragondoljuk, mit is jelent ma cserediáknak lenni, és hogyan tudjuk a legjobban támogatni a fiatalokat, családokat és önkénteseket a szervezet életében.

A magyar YFU esetében is jelentős változások történtek mind az elnökség, mind az iroda szintjén. Megújult csapattal és a nemzetközi YFU iránymutatásával elindítottuk egy átfogó stratégiai felülvizsgálat folyamatát, amely várhatóan a YFU történetének egyik legnagyobb átalakulását hozza majd. Célunk, hogy a szervezet a következő évtizedben is releváns, fenntartható, valamint folyamatosan fejlődő, megújulásra képes szereplő maradjon a nemzetközi diákcsere világában.

A változások közepette azonban van, ami állandó: YFU Adventi Ünnepe.

Szeretném megköszönni – diákjainknak, fogadó családjainknak, önkénteseinknek, az irodai csapatnak és mindenkinek, aki idejével és energiájával hozzájárult a szervezet életéhez.

Kellemes olvasást és meghitt ünnepeket kívánok!

Szilágyi György Márk
Elnök

Körkérdések Magyarországról beutazó diákok 2025/26

Mik voltak az első benyomásaid, amikor megérkeztél Magyarországra?

ALINA (NÉMETORSZÁG):
Minden új és izgalmas volt,
főleg a kultúra és a nyelv.

HARUNA (JAPÁN):
Melegebb, mint vártam.

AMARA (NÉMETORSZÁG):
Nagyon jónak találtam, az emberek kedvesek voltak velem.
Sok ember segítőkész volt velem.

JOHANNA (NÉMETORSZÁG): Magyarország a nagy ország
és csak kevés ember itt él. Több természet mint Németor-
szágban. És az ország nyugodtabb mint Németország.

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak?

ALINA (NÉMETORSZÁG): A fogadócsaládom mindig együtt
és meleget ebédel. Németországban általában este eszünk
meleget.

HARUNA (JAPÁN): Gyakori kézmosás.

AMARA (NÉMETORSZÁG): Korai alvás, a nagy családdal
szorosabb a kapcsolat.

JOHANNA (NÉMETORSZÁG):
Az reggeli, ebéd es
vacsora előtt és
mögött imádko-
zunk. És több
házikat lekvá-
rokat eszünk
és szörpöt
italokat iszunk.

Családi sushizás Imoláéknál

„Sok ember
segítőkész
volt velem.”

Haru a barátnőivel

„A magyar
emberek
boldogok ha
taníthatják
a szokásaikat.”

Milyenek a magyar emberek, szokások?

SHAYÉN (CHILE): A magyarok nagyon barátságosak, és
a szokások nagyon jó!

ALINA (NÉMETORSZÁG): A hagyományok, mint a közös
étkezések vagy az ünnepek, fontos szerepet játszanak, és
ezt nagyon szépnek találok.

HARUNA (JAPÁN): A családi kötelékek hihetetlenül erősek,
és a magyarok sok sót használnak.

AMARA (NÉMETORSZÁG): A magyar emberek boldogok ha
taníthatják, megmutathatják a szokásaikat..stb

JOHANNA (NÉMETORSZÁG): A család nagyon fontos.
Az idősek tisztelete is. Zene, magyar ételek és nemzeti érzés
is erős vannak.

„Nemzeti
ézés
is erős.”

Alina és Amara az elrejtett
cserediákkal

Van-e kedvenc magyar ételed? Mi az?

SHAYÉN (CHILE): Csirke pörkölt! Nagyon finom.

IMOLA (NÉMETORSZÁG): Dobos torta fantasztikusan finom.

HARUNA (JAPÁN): Paprikás csirke, kürtöskalács, dobos torta, paprikás ízű burgonyaszírom, kakaó Oshchiga (értsd: kakaócsiga), kifuri (értsd: kifli).

AMARA (NÉMETORSZÁG): Krumpliszta.

JOHANNA (NÉMETORSZÁG): A kedvenc magyar étel van madár tej.

Mi a kedvenc magyar szavad, ha van már ilyen?

SHAYÉN (CHILE): „Krumpli” i don't know why I just like it very much.

IMOLA (NÉMETORSZÁG): Mosogatógép, uzsonna.

ALINA (NÉMETORSZÁG): A kedvenc szavam a „Kertitörpe”, mert olyan arányosan hangzik.

HARUNA (JAPÁN): Fagy, szia.

AMARA (NÉMETORSZÁG): Egetrengető.

JOHANNA (NÉMETORSZÁG): Ég, mert két különbségek jelentések.

„Kertitörpe: arányosan hangzik.”

Imola és Haruna

Shayén lakóhelyén, Debrecenben

Vidám csere-diák csapat

„Kifuri”
(Kifli)

Why would you recommend to come to Hungary as an exchange student?

SHAYÉN (CHILE): Hungary is a great place for an exchange program. You can learn and see many new things in this country. In my experience, the people here are very nice when you meet them, and the culture is fascinating, too! You can also try to learn the language.

IMOLA (NÉMETORSZÁG): There is a lot of nice food to try and the Hungarian people are pretty open so you can make friends easily. Plus when you come back you (hopefully) know how to speak one of the hardest languages in the world.

ALINA (NÉMETORSZÁG): I would definitely recommend coming to Hungary as an exchange student because it's such a unique and welcoming country. The people are kind and always willing to help, even if you don't speak the language perfectly. You can experience a rich culture with beautiful traditions, amazing food, and a mix of modern and historical places. Living here teaches you to be more independent and open-minded, and you quickly feel like a part of the community. It's a great opportunity to learn not only about Hungary but also about yourself.

HARUNA (JAPÁN): The people are incredibly kind, and the food is delicious! The World Heritage sites are truly beautiful, making it the perfect place to relax!!

JOHANNA (NÉMETORSZÁG): The country is really special and has many unique traditions, places, food, and the language is difficult but also pretty cool when you start to understand it. The family life is way closer than in many other countries and the people are really friendly and try to support if you don't understand something, even if it's just with a few English words and a lot of gestures. You can experience a really different kind of school system and have an insight into the culture that you'd never have any other way.

Egy család öt diák

A fogadócsaládok nélkülözhetetlen résztvevői a YFU csereprogramjának. A legnagyobb izgalom a diákok és az iroda számára is, hogy milyen családhoz, hová kerülnek a cserediákok és mindig nagy öröm, amikor egy-egy fogadócsalád ismételten fogad. A Földvári család már hosszú évek óta részt vesz a YFU programjában. Négy saját gyermekük mellé eddig öt különböző országból érkező cserediákot üdvözöltek az otthonukban. Három japán, egy svájci és egy chilei diák mondhatta otthonának a nagykovácsi házat 2016 és 2025 között.

Családunk és Timi

Mi volt a motivációtok az első diák fogadására?

A nagycsaládos listán kaptunk tájékoztatást a lehetőségről, és az egész család izgalmasnak találta, hogy egy japán kultúrából érkező fiatalal éljünk együtt. Még aznap jelentkezünk.

Mi az oka, hogy a későbbiekben újabb és újabb diákokat vállaltatok?

Miután az első diákot a legnagyobb lányunk „választotta”, vele járt egy osztályba, a többi három gyerekünknek is megígértük, hogy lehet egyszer egy vele azonos korú külföldi diáktársa. Azért jelentős mértékben növelte a lelkesedésünket, hogy Kyosuke, az első, Japánból érkező diákokunk befogadása nagyon jó élmény volt számunkra. Svájci diákokunkat, Timit nem mi választottuk, úgy alakult, hogy év közben családot váltott, így került hozzánk.

Első diákokkal, Kyosukével

Sokféle országból élt nálatok cserediákok, milyen meglepő kulturális különbségekre vagy hasonlóságokra ébresztett rá Benneteket a fogadásuk?

Először is, a kulturális különbségeket érdemes zárójelbe tenni, mert három japán diákokunk volt, de nagyon-nagyon más volt mindegyik. Kyosuke nem bírta az érintést, Risakonak viszont nem okozott gondot megölelni bennünket. Risako nem akart iskolába menni, Hikaru viszont szereti. Risako nagyon zárkózott volt, Hikaru pedig nyitott. Sokszor megtapasztaltuk, hogy másféle figyelemmel is jelen lehet lenni, sokféle módon lehet gondolkodni és reagálni egy-egy szituációban. Ezek nagyon értékes tapasztalatok számunkra. A nyelvi különbségek is nagyon érdekesek. Például a japán nyelvben, amit mi igenek fordítunk, az inkább egyetértést jelent. Így amikor egyszer megkérdeztem Kyosukét, hogy „Nem jössz?” és azt felelte, „Igen”, akkor türelmesen vártam egy darabig, míg elindul, aztán rájöttem, hogy nincs szándékában jönni.

Hogyan élték/élik meg a sorozatos cserediákokfogadást a saját gyermekeitek?

Nagycsaládban élnek, és relatíve kiterjedt közösségi életünk van, így nem okozott számukra különösebb nehézséget az, hogy megosztjuk az otthonunkat valakivel. Talán egy kicsivel kevesebb figyelem jutott rájuk, viszont számukra is érdekes tapasztalat a nálunk élő diákok mássága, a velük való kapcsolat. A kommunikációjuk biztosan fejlődött különböző nyelveken, illetve az is érdekes lehetett számukra, hogy egy-egy más kultúrából érkező diák mit tartott itt érdekesnek. Minden alkalommal nagyon izgatottan várták az új családtagot.

Hogyan reagált a környezetetek, barátaitok, családtagok a sok cserediákra?

Többen azt mondják, hogy bolondok vagyunk, hogy ezt vállaljuk. A szüleink sem igazán értik meg. Persze, elfogadják, ahogy az egyéb döntéseinket is. Ugyanakkor a diákjainkat a tágabb család és a közösségeink, baráti körünk is mindig kedvesen fogadta.

Volt-e olyan diákokot, akivel nehezebben ment az együttélés és hogyan dolgoztátok ezt fel a későbbiekben?

Valójában mindegyik diáknál voltak kisebb-nagyobb nehézségek és jó élmények is. Azokkal jó együtt élni, akik érdeklődők, nyitottak, tanulni szeretnének, és úgy gondoljuk, elsősorban az ilyen diákok tudnak profitálni a csereéből. Nagyobb nehézséget egy esetben az iskolába járás és néhány esetben a zárkózottság vagy a valódi érdeklődés hiánya okozott nekünk. A nehézségek ellenére alapvetően minden diákunkkal pozitív volt a kapcsolatunk.

Mik a legmaradandóbb élményeitek a cserediákokkal kapcsolatban?

Kyosuke nem nagyon szokott hozzá az érzelmek kifejezéséhez, de rendkívül kíváncsi volt minden helyzetben. Egyszer, mikor valami miatt bosszankodtam, megkérdezte: „Ilyen, amikor dühös vagy?”. Nagyon szívesen főztünk együtt. Egyik este látta, hogy fáradt vagyok, benézett a hűtőbe, és szólt,

Risakoval egy erdei sétán

hogy ezekből a hozzávalókból szívesen főz vacsorát. Kyosuke, mikor az egyik nagymama meg akarta puszilni, ahogy mindenki mást a családból, annyira megijedt, hogy majdnem hanyatt esett... Risako nem szeretett iskolába járni, de mikor az osztály egy előadásra készült, egy napot sem hiányzott. Fantasztikus élmény volt látni, ahogy az előadáson énekelt és táncolt, egy teljesen új arcát fedezhettük fel. Vicho rendszeresen hangosan énekelt a fürdőszobában, természetesen latin-amerikai dalokat, a telefonjáról nagy hangerővel és rossz minőségben hallgatva a számokat, így születésnapjára egy hangszórót kapott. Nem tudjuk, honnan tanult magyarul ezt mondta: „Ez kurva jó!” Timi rendkívül elfogadó és türelmes volt minden helyzetben, ha valamit nem tudtunk megtenni vagy számára nem jól alakultak a dolgok. Az első reakciója mindig az volt, hogy „nem baj”. Hikaru nagyon szereti a focit. Annyira szerette volna látni a vb selejtezőn Szoboszlait és Ronaldót focizni, hogy nyolcszoros áron vett jegyet a meccsre az előző napon. A portugál tábor közepéről szurkoltunk a magyaroknak.

Lesz-e folytatás vagy ez az utolsó cserediákokotok?

Mivel Hikarut a legkisebb gyermekünk „választotta”, vele egykorú, ő lesz az utolsó cserediánk. Azt gondoljuk, hogy úgy a legjobb diákot fogadni, ha van kortárs gyerek a családban. Hikaru még nem régóta van itt, de az érdeklődése, nyitottsága, kedvessége miatt úgy érezzük, szép lezárása lesz ez az év a „diákfogadós korszakunknak”.

Meccsnézés Hikaruval

Bolondozás Vichoval

Fogadás és küldés

Csereév két oldalról

A Szöllősi család – Annamária, Sándor, Adri és Anna – már két egymást követő évben is megnyitotta otthonát a világ előtt: 2021/22-ben Waka Japánból, 2022/23-ban pedig Ferryn Kínából érkezett hozzájuk, és töltötte náluk a csereévét Kecskeméten. A közös élmények és a fogadócsaládként szerzett tapasztalat olyan biztonságot adott számukra, hogy saját lányukat, Adrit is nyugodt szívvel engedték el Olaszországba.

Mi motivált titeket először arra, hogy cserediákokat fogadjatok?

Amikor a szomszédunk a lánya mellé fogadott egy japán lányt, és a lányainkkal sok időt töltöttek együtt, játszottak, beszélgettek, hol nálunk, hol a szomszédban, akkor fogalmazódott meg bennünk, hogy mi is lehetnénk fogadócsalád. Mi is szerettünk volna megismerni egy másik kultúrát, részeselni izgalmas beszélgetésekben, élményekben.

Volt valami, ami meglepett titeket a diákok viselkedésében vagy kultúrájában?

Persze. Rengeteg a mi kultúránktól eltérő viselkedési normájuk volt, sok dolog, ami nekünk furcsa és nekik természetes volt, és ez viszont is igaz volt. Gyakran rácsodálkoztunk egy-egy szokásra, az étkezéstől a mosásáig, iskolarendszer, szülő-gyerek kapcsolat, stb. Ezekből mindig estébe nyúló, hosszú beszélgetések lettek. A beszélgetések során lassan megértettük egymás gondolkodását. Ezek a beszélgetések formálták a mi gondolkodásunkat is.

Kirándulás a schönbrunni kastélynál Wakával

Mi volt a legszebb dolog, amit a fogadóévek során megtapasztaltatok?

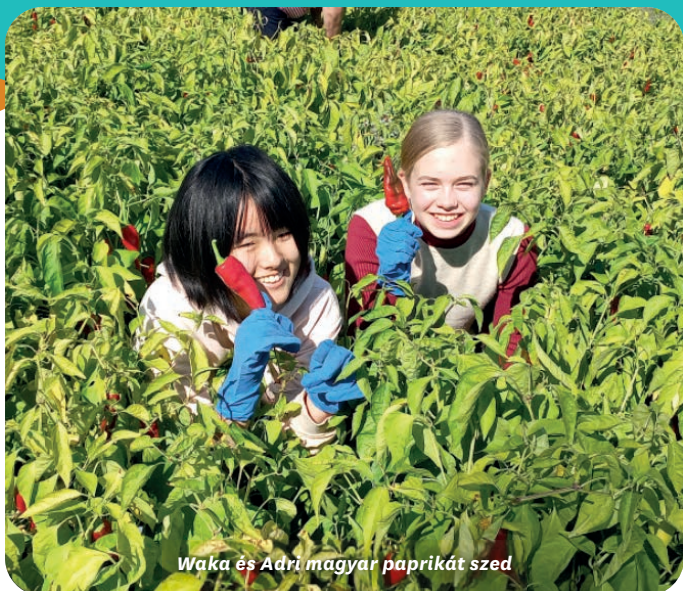
Mindkét lány kreatív volt, sok-sok meglepetést rajzoltak, készítettek nekünk. A japán diákunk búcsúzóul saját kezűleg varrta ki a családunk és a saját nevét egy textilre. A kínai diákunk bennünket is bevonva mutatta meg, hogy hogyan ünneplik Kínában a Holdujévet. Feldíszítettük a házat, finom kínai ételeket főztünk, és ő egy prezentációt is készített, aminek a segítségével mesélt a kultúrájáról. A rengeteg közös élményt pedig leírni sem tudjuk. Sok olyan helyre elmentünk Magyarországon, ahol korábban még mi sem jártunk.

Volt olyan helyzet, ami kihívást jelentett, és utólag mégis hálásak vagytok érte?

A személyiségük, a gondolkodásuk nagyon eltérő volt a miénktől. Persze olykor konfliktusok is kialakultak. Viszont az egy év alatt megtanultuk beszélgetéssel és türelemmel kezelni ezeket.

Ferryn és a fogadócsaládja a Főződéltúton

Waka és Adri magyar paprikát szed

Tartjátok-e még a kapcsolatot velük?

Igen, rendszeresen. Gyakran szoktuk is mondani, hogy nekünk nem csak két saját lányunk van, hanem van egy japán és egy kínai lányunk is. A japán lányunk anyukájával együtt épp az idén nyáron látogatott meg bennünket. Jó volt ismét együtt lenni, elmenni helyekre, ahol korábban együtt voltunk. Már ő tudta anyukájának megmutatni Magyarországot. A kínai lányunk pedig minden héten ír a Messengeren. Küld képeket, mesél magáról. Így azóta is újabb és újabb dolgokat ismerünk meg az országáról és az ott élő emberekről.

Aztán érkezett a pillanat, amikor a ti lányotok is csere-diák lett. Mi motivált titeket először arra, hogy a lányotok is kiutazzon csereprogramra?

Láttuk a fogadott diákokon a fejlődést, a változást, hogy mennyi élményt, barátot szereztek. A japán lányunk magyarul is megtanult. Biztosak voltunk abban, hogy ez a pozitív fejlődés a mi lányunknál is megvalósul.

Hogyan látjátok a lányotok beilleszkedését?

Mivel már megtapasztalta a fogadás nehéz és örömteli helyzeteit, ezért ő már sokkal megfontoltabban készült az évre, már előre gondolkodott azon, hogy milyen formában szerezzen új tapasztalatokat, milyen célokat tűzzön ki, hogyan illeszkedjen be. Tudta, hogy mire kell figyelnie, mi a fontos és mi nem, így gyorsan be tudott illeszkedni a családjában és az iskolában is.

Volt már olyan pillanat, amikor azt éreztétek, hogy ez az élmény valóban formálja őt? Ha igen, mi volt az?

Azt tapasztaljuk, hogy sokkal jobb döntéseket hoz önállóan, mint eddig. Tudja, hogy neki is tennie kell azért, hogy ez az év jól sikerüljön. Például nem ül a szobájában, hanem mindig keresi a kapcsolatot a fogadócsaládjával, osztálytársakkal, más országból érkező YFU diákkal. Konkrét tervei vannak a jövőjére vonatkozóan.

Mit üzennétek azoknak a családoknak, akik még hezitálnak, hogy fogadjanak-e diákot, vagy engedjék-e el a gyermeküket egy csereévre?

Mindenképp fogadjanak, mert ezáltal az egész család alkalmazkodókészsége, problémamegoldása, empátiája, kommunikációja (nem csak az angol) fejlődni fog. Az élmények pedig egy életre szólhatnak.

Nyugodtan engedjék el a gyereküket, hihetetlen sokat fog tapasztalni, fejlődni, tanulni. A YFU pedig szinte láthatatlanul, de mindig ott van a háttérben, és a több évtizedes tapasztalatukkal bármilyen nehézségben tudnak megfontolandó szempontot vagy megoldást adni.

Adri, Anna és Ferryn karácsonyi zoknijában

Körkérdések külföldről

kiutazó diákok 2025/26

Milyen volt az első találkozás a fogadócsaláddal? Meséj róluk!

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Az első pillanattól kezdve, amikor a pályaudvaron talákoztam a fogadószülemmel és a tesómmal, olyan természetes közvetlenséggel viselkedtek velem, mintha egy régi ismerős lennék a számukra. Mindenről lehet velük beszélni, és mindent meg is merek kérdezni. Ez pedig biztonságot ad.

Adri és a fogadócsaládja

HERCZEG MARCELL (USA) Vártak egy táblával, amin a nevem szerepelt. Üdvözlöttük egymást, aztán elindultunk hazafelé. Nagyon kedvesek voltak, mert ennivalót is csomagoltak az útra. Hazaértünk kb. éjfél körül, de éjjel 3-ig még beszélgettünk, szóval összességében nagyon jól sikerült az első találkozás, ahogy emlékszem.

Marci és a fogadócsaládja

VIDÓCZY-HORVÁTH ANNA (USA) Nagyon pozitív volt az első találkozás, egyből úgy kezeltek, mintha a saját gyerekek lennénk. Mindenben segítőkészek és mindig felvidítanak.

SZURDI IVÁN (USA) Hát ugye nekem csak érkezési családom, de eddig csak jót tudok mondani róluk. Anyukám, Valerie, nagyon rendes, az első iskolai napon kivett egy szabadnapot, hogy elvigyen engem, illetve a washingtoni útnál a reptérre is ő vitt el. Apukámmal, Jasonnel, is sokat beszélgetek. Összességében jól elvagyunk.

FODOR ARTÚR (ARGENTÍNA) Az első találkozás a fogadócsaládommal nagyon kedves élmény volt. A repülőtéren vártak sütivel, és látszott, hogy örülnek nekem. Mivel nem beszéltem jól spanyolul és nagyon izgultam, nehéz volt a kommunikáció, de türelmesek és figyelmesek voltak.

Artúr és a fogadócsaládja a reptéren

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) A nyelv miatt eleinte nem volt könnyű kifejezni magam, és ez nehezítette a dolgokat, de szerintem nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mivel a legbefogadóbb és segítőkészebb családba kerültem. A számomra legközelebb álló barátom itt a fogadó unokatestvérem lett.

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak a saját családodhoz képest?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Itt a reggeli tulajdonképpen nem létezik. Indulás előtt egy kávé és egy keksz. Ezt eleinte nehéz volt megszokni. Illetve fürdés után nem törölközőt használnak, hanem köntösöt.

HERCZEG MARCELL (USA) Összességében elég hasonló azonban mégis van egy nagy eltérés. Ami nem más mint a vallás. Tehát vasárnap reggelente mindig megyünk templomba, vacsorák előtt általában mindig imádkozunk. Először, amikor megtudtam, hogy vallásosak, kicsit félttem, de úgy voltam vele, hogy ez egy új dolog, aztán ki kell próbálni ezt is. És megmondom őszintén, már meg is szoktam.

FODOR ARTÚR (ARGENTÍNA) Sok szokásuk más, mint otthon. Minden étkezés közös, nem reggeliznek, és mindig imádkoznak evés előtt. Nagyobb családi ebédeknél akár tíz perc is eltelik, mire elkezdünk enni. Az is furcsa, hogy sokat fürdenek, néha naponta háromszor is.

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) Ami talán számomra a legmeglepőbb, hogy a házban is cipőben kell lennem, de máshogy köszönnek, és az evési szokások között is vannak különbségek (pl. a kenyér alá nem mindig tesznek tányért, csak alátétet, vagy időben sokkal hamarabb vacsoráznak).

Miben különbözik a kinti iskolád a magyartól?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) A magyar iskolában rövidebbek az órák, és mindegyik után van egy kis szünet. Itt viszont 60 percesek az órák, és mindössze két tízperces szünetünk van, amit merendának hívnak – ilyenkor lehet enni. Az osztályoknak nincs saját tanteremük, hanem egyik teremből a másikba vándorolunk. A diákok pedig két puszival köszöntik egymást. Engem ez nagyon meglepett, mert otthon nálunk ez nem szokás.

SZURDI IVÁN (USA) Nincsenek osztályok, nincsen saját osztályterem, minden óra máshol van, más emberekkel. A tanárok sokkal közvetlenebbek. Itt van egy telefon-törvény, amit nagyon szigorúan vesznek. Ezenkívül a diákok egy jelentős részének saját autója van, amit az iskola parkolójában hagy nap közben.

FODOR ARTÚR (ARGENTÍNA) Az iskolám egy agrár-technikum, ami reggel 7-től délután 6-ig tart. Hosszú és fárasztó, de sok a szünet, és az órák lazábbak, mint otthon. Vannak állatok és veteményesek, gyakran kinti óráink vannak, például legutóbb papayát és banánfát ültettünk.

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) Az iskolai rendszer teljesen más, de ami talán engem a legjobban meglepett, hogy itt nincsen egy mindent lezáró érettségi. Minden évben év végén írnak vizsgákat az éves anyagból, az utolsó évükben sem kell többet, ezzel megvan az iskolai követelmény. Ami még meglepett, hogy sok olyan tanuló van, aki ha megbukik, szívesen választja az év ismétlését, mintsem a vizsga ismétlését.

Mi volt a legkedvesebb vagy a legfurcsább élményed?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Az iskolából iskolai buszok viszik a diákokat haza. Mivel kiderült, hogy azon a környéken, ahol én lakom, nincsen más diák, így mondhatni, saját buszom van. A családdal minden közös ebéd és vacsora fontos nekem. Gyakran együtt főzünk, és van, hogy bemegyünk a városba enni. Szeretem az esti sétákat is, amiket Rómában tettünk. Az espressót egyszer egy nagy bögrében felöntöttem tejjel, körülbelül délután hatkor. Soha nem fogom elfelejteni azt a döbbenetet, amivel rám néztek. Az nagyon vicces volt.

HERCZEG MARCELL (USA) Valószínűleg az, hogy a fogadócsaládom elvitt egy utazásra, ahol megnéztünk egy csomó szép helyet. Ezek közül Bostont és New Yorkot emelném ki, amik nekem a legjobban tetszettek. Szóval ez egy nagyon rendes dolog volt tőlük, és nagyon hálás vagyok nekik ezért.

VIDÓCZY-HORVÁTH ANNA (USA) A legkedvesebb élményem az volt, amikor elmentünk a családdal Floridába. Nagyon jó kikapcsolódás volt, és segített jobban megismerni a családot.

Magic Kingdom - Walt Disney World, Florida

Városi séta magyar cserediákokkal Dinantban (Belgium)

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) A filozófia tanárom odajött hozzám magyarul, hogy „Jó napot kívánok!” Kiderült, hogy vannak magyar rokonai, és minden évben szervez csereprogramokat magyar diákoknak. Elhívott, hogy töltsöm velük a napot, amikor magyar diákoknak tartanak városnézést

Hogy érzed magad a fogadóországban, mi az, ami miatt másoknak ajánlanád?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Itt, Olaszországban a velem egykorúak rendkívül nyitottak, valóban örömmel segítenek egymásnak. Az iskolában teljesen természetes, ha eltérő vélemények vannak, és képesek rosszindulat nélkül vitatkozni, később pedig ebből semmiféle megkülönböztetés nem adódik a diákok között. Sokat tanulok itt az elfogadásról és arról, hogy összekapaszkodva könnyebben elérjük, amit szeretnénk. Az utcán mosolyognak rám, és egészen másik arcát ismertem meg a világnak, ami tele van életszeretettel.

HERCZEG MARCELL (USA) Én eddig remekül érzem magam itt Amerikában. Sok dolog miatt is tudom ajánlani. Ami biztosan az egyik legnagyobb érv, az az angol nyelv, amit itt tuti, hogy meg fogsz tanulni. Nekem ez volt az egyik legfontosabb ok, amiért Amerikát választottam. Másik nagyon erős érv, amit csak azután tapasztaltam, hogy megérkeztem, az, hogy az emberek nagyon nyitottak és kedvesek, és könnyen tudsz rengeteg új emberrel megismerkedni. Végül pedig az amerikai álmom, amit itt tényleg átélhetsz.

SZURDI IVÁN (USA) Eddig minden zseniális. Bár nem minden alakult terveim szerint, de azért sínen vagyok. Texassal nagy szerencsém van, ugyanis itt minden van. De ez az egész USA-ra igaz. Valóban ez a lehetőségek hazája. Én azért ajánlom, mert mindegy melyik állam, az amerikai élmény megismételhetetlen. Ötven kis ország együtt. Mindegy hol, lehet jól érezni magad. Itt, Texasban nekem leginkább az erős helyi kötődés és összetartás tetszik, az, hogy mindenki mindenkinek segít, és mindenki udvarias és kedves.

FODOR ARTÚR (ARGENTÍNA) Nagyon jól érzem magam Argentínában. Az emberek barátságosak, és az élet hangulata fantasztikus. Az argentinok imádnak táncolni és fesztiválni, ez az életstílus szerintem nagy hatással van minden cserediákra, aki idejön.

Sült és sütőben készült empanada - argentin töltött tészta

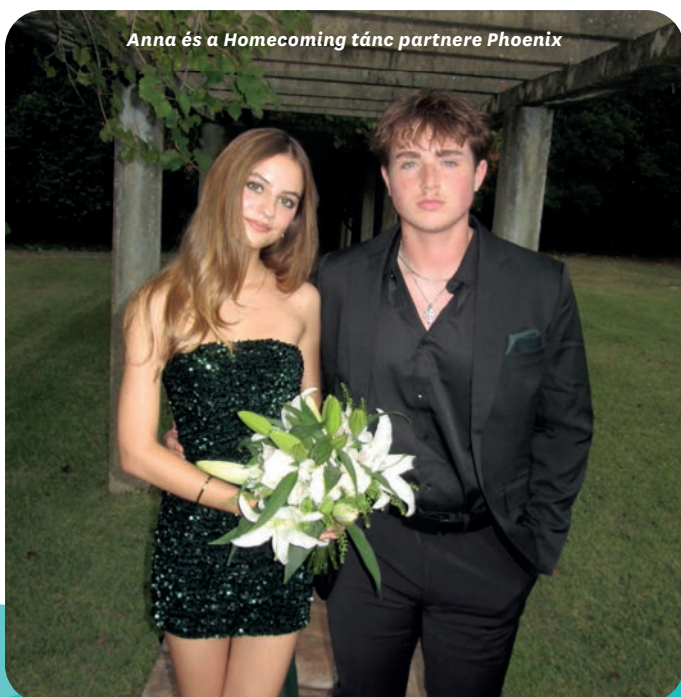

Marci, Anna és Iván a washingtoni táborban

Van olyan emlék vagy pillanat, ami örökre veled marad?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Minden olyan beszélgetés velem marad, amikor bizalommal osztottak meg velem történeteket, élethelyzeteket és gondolatokat, és így azt éreztem, hogy a család része vagyok.

HERCZEG MARCELL (USA) Nekem a washingtoni tábor az, ami egy örök emlék marad. Igaz, hogy ez csakis FLAG-es diákok számára elérhető, de én akkor is ezt emelném ki. Azt az emléket, élményt, amit ott szereztem, sosem fogom elfelejteni, ezt magabiztosan állítom. Az a rengeteg cserediák egy helyen elképesztő volt.

Anna és a Homecoming tánc partnere Phoenix

Hanna és a fogadókutya

VIDÓCZY-HORVÁTH ANNA (USA) Szerintem a Homecoming egy olyan emlék, amire mindig is emlékezni fogok. Régóta álmottem arról, hogy én is el tudjak menni, és nagyon szuper élmény volt.

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) A fogadó unokatestvérem szervezett egy tengerparti lovaglást, ezzel a kis-kori énem álmát válthattam valóra már kétszer. Ez biztos, hogy egy életre szóló élmény marad.

Tengerparti lovaglás

Mi az, amit látni, tapasztalni akartál és sikerült-e?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) Az egyik fő célom Róma volt, és mivel közel lakunk hozzá, bármikor láthatom. Az épületek, a művészet, az olasz színház, a tenger: ezeket mind szeretném látni, megismerni. A családom nagyon lelkes, hogy megmutathatják nekem az országot, úgyhogy több utazás és városnézés is be van tervezve.

A római Trevi-kút

HERCZEG MARCELL (USA) Viszonylag sok minden van, amit látni akartam, és még szeretném is, de New Yorkot én is szívesen megnéztem volna, és ez már sikerült is a fogadócsaládom jóvoltából.

VIDÓCZY-HORVÁTH ANNA (USA) Tapasztalni akartam a pénteki amerikai foci estétet, és ez sikerült. Annyira jó program, hogy az idei szezonból egy foci meccset sem hagytam ki.

Anna az imádott meccsnézős esték egyikén

Mi a kedvenc mondatod vagy kifejezésed, és mit jelent?

SZÖLLŐSI ADRIENN (OLASZORSZÁG) A „Mamma mia” itt egy mindennapi kifejezés, és olasz akcentussal zseniálisan hangzik.

HERCZEG MARCELL (USA) „Az utazás az egyetlen dolog, amit megveszel, és mégis gazdagabbá tesz.” – Emlékek és tapasztalat.

VIDÓCZY-HORVÁTH ANNA (USA) „I’m hungry, too.” – Én is éhes vagyok. (A legtöbb ember reakciója, amikor elmondom, hogy Magyarországról származom.)

SZURDI IVÁN (USA) „Hunker down”: texasi szleng, azt jelenti, hogy beilleszkedni.

FODOR ARTÚR (ARGENTÍNA) A „Tranqui no más”. Ezt itt elég sok mindenre használják, és annyit jelent, hogy „csak nyugi”.

NÉMETH HANNA (BELGIUM - VALLÓNIA) „Bah ouais”: Hát igen. „Bouteille”: Flakon. „Les gars”: Srácok.

Marci és New York

Különleges élmény: Dupla csereév Kanadában

Égi Abigél Kanadában, Új-Brunswick tartományban töltötte a 2024/25-ös tanévet, ahol annyira jól érezte magát, hogy a programját egy második évvel is meghosszabbította. Az iskolában és a mindennapokban megtapasztalt barátságok, a támogató tanárok és a pezsgő diákélet mind hozzájárultak ahhoz, hogy otthon érezze magát, így úgy döntött, hogy ott teszi le az érettségét. A kanadai sokszínűség, a sportlehetőségek és a gyönyörű természet maradandó élményeket adtak neki és újfajta nyitottságra tanították.

Mit tudsz nekünk mesélni a helyi kultúráról? Miben más a magyar kultúrához képest?

Kanadában az emberek nagyon udvariasak és nyitottak, ami nekem rögtön feltűnt. A magyar kultúrához képest sokkal több nemzetiség él együtt, és mindenki tiszteletben tartja a másik hagyományait. Emiatt sokszínűbbek az ünnepek, az ételek és a szokások, ami különleges élményt ad a mindennapokban.

Hogy érzed magad a fogadóországodban, és mi az, ami miatt másoknak ajánlanád?

Kanadában csere-diákként nagyon jól érzem magam, mert az emberek barátságosak és könnyen befogadnak. Az iskola érdekes, sok lehetőséget ad az önállóságra, és a tanárok segítőkészek. Emellett a természet gyönyörű, rengeteg új élményt ad. Másoknak azért ajánlanám, mert itt nemcsak a nyelvet lehet jól megtanulni, hanem egy új kultúrát is közelről megismerni.

Hogy változott a személyiséged az első év alatt, ami befolyásolhatja a második ott töltött évedet?

Mindenképpen nyitottabb lettem. Az első évben nem annyira nyitottam az emberek felé és inkább vártam, hogy ők beszéljenek velem, de az év során rájöttem, hogy nekem kell nyitnom az emberek felé és emiatt sokkal egyszerűbben és több barátal kezdem a második évet.

Mi eddig a legkedvesebb élményed?

Az egyik legjobb emlékem a csereévemből, amikor elmentünk síelni, és nem a rendes pályán mentünk, hanem be az erdőbe. Két órán keresztül kanyarogtunk a fák között, szűk kis ösvényeken, néha meg hirtelen egy nagy tisztásra értünk. Néha elestünk, néha csak nevtünk azon, hogy mennyire nehéz, de közben annyira szép volt, hogy elfelejtettük a fáradságot. Ez volt az a nap, amikor igazán úgy éreztem, hogy milyen jól érzem magam, és nem akarom, hogy vége legyen.

Mi vezetett ahhoz, hogy még egy évet csere-diákként Kanadában tölts?

Az első évem olyan különleges volt Kanadában, hogy úgy éreztem, nem tudnék ilyen hamar búcsút venni tőle. Az iskolában és sulin kívül is olyan barátságokat kötöttem, amik nagyon fontosá váltak, és szerettem volna még több időt tölteni velük. A kanadai oktatási rendszer és az, hogy milyen támogatóak és közvetlenek voltak a tanárok, motivált arra, hogy itt folytassam a tanulmányaimat. Suli mellett sok szabad időm volt, és délutánonként belefért, hogy legyen hip-hop edzésem, vagy télen el tudtunk menni síelni suli után. Emellett rengeteget fejlődött az angoltudásom, ami egy nagyon fontos pont volt nekem, amikor kimentem. Első év végén úgy éreztem, még nem akarom mindezt elengedni, és szerettem volna még több emléket szerezni.

Hogyan emlékszel vissza a csereéved kezdetére? Mennyiben lesz szerinted más ez a második turnus?

Az első évben nagyon utáltam az első hetet, nem ismertem senkit, és nem éreztem úgy, hogy tudok bárkihez is fordulni. A második évben már az első nap megleptek a barátaim, és nagyon jó érzés volt visszajönni.

Cserediákság akkor és most

Fodor Tamás és fia, Artúr
ARGENTÍNA

„1997-98-ban voltam cserediák Argentínában, San Salvador de Jujuyban, és ez az élmény olyannyira meghatározta az életemet, hogy számos későbbi döntésemre hatással volt. Talán emiatt is nyitott volt a fiam a cserediákprogramra, bár a végső döntés mindig az övé volt. Szülőként nehezebb volt elengednem a gyermekemet, mint anno nekem elutazni, de büszkeséggel és örömmel figyeltem, ahogy megéli ezt a kalandot. A legfontosabb tanácsom az volt számára, hogy legyen nyitott, ne zárkózzon el, használjon ki minden lehetőséget utazásra, barátkozásra és a világ felfedezésére. A programot minden szülőnek ajánlom, különösen Dél-Amerikát, még ha elsőre távolinak vagy ijesztőnek is tűnik.”

„Azért választottam Argentínát, mert egy teljesen másfajta kultúrát szerettem volna megismerni, mint az otthoni, és úgy gondoltam, hogy erre Dél-Amerikánál jobb helyet nem is találhatnék. A régió belül azért esett Argentínára a választásom, mert apukám is itt volt cserediák, ezért sokat tudott mesélni az itteni életről, és így méginkább vonzott ez az ország.”

Tamás az Iguazu vízesésénél

Felvonulás Argentínában

UTAZÁS – MEGÉRKEZÉS

Tamás: Hatalmas élmény volt, mert úgy indultam el 16 évesen, hogy még csak reptéren sem voltam azt megelőzően, nemhogy repülön. Jól ment, magabiztosságot adott a továbbiakra, hogyha ezt meg tudom oldani, akkor minden bizonyosan mással sem lesz probléma. A visszaút nagyon érzelmes volt, mert nyilván jönni is akartam, és maradni is. Akkor még azt gondoltam, hogy a távolság miatt többet nem fogom látni a kinti családomat, ami még nehezebbé tette a dolgot, de szerencsére ez is máshogy alakult és azóta már több ízben sikerült visszamennem hozzájuk, vagy valamelyik tesó vagy barát jött hozzám.

Artúr: Ilyen hosszú úton még sosem voltam egyedül, és nagyon izgatott voltam előtte. Annyiban azonban más volt számomra, mint a többi cserediáknak, hogy én sok más diákkal utaztam együtt, és már a frankfurti repülőtéren összejöttünk. Így az utazás számomra nem volt annyira magányos.

HELYI KULTÚRA

Tamás: Argentína hatalmas ország, így az sem mellékes, hogy ki hova kerül pontosan. Én északon voltam, az Andok lábainál, Bolívia szomszédságában. A családom egy hat gyermekes, vallásos „bennszülött” család volt bolíviai gyökerekkel. Szóval gyakorlatilag minden más volt ahhoz képest, mint amiben itt éltem. Ott az emberek az utcán éltek, nyitottak voltak mindenkivel és mindenkire. Rengeteg gyerek volt minden családban, és a szegényebb életkörülmények

Tamás a fogadócsaládjával

ellenére is, picit azt gondolom, boldogabbak voltak ott az emberek, de biztos más lett volna, ha mondjuk a fővárosba, Buenos Airesbe kerülök, vagy mondjuk a Déli sark közelébe Ushuaiba.

Artúr: Nagyon sok minden másképp működik itt. Az emberek sokkal közvetlenebbek, és egy idegennel már két perc beszélgetés után olyan érzésed van, mintha régi barátok lennétek. Az argentinok nagyon energikusak, szinte egész nap pörögnek, főleg a fiatalok. Amihez pedig még mindig nem tudok hozzászokni, az az, hogy körülbelül este 10–11 óra körül szoktak vacsorázni.

KAPCSOLATTARTÁS AZ OTTHONIAKKAL

Tamás: Egész más volt, mert még nem volt Internet, szóval maradt az 1 hónapban 1 telefon. Az is gyorsan, mert horror ára volt. Illetve a kézzel írott levelek, amik 1 hónapos fordulóval meg is érkeztek.

Artúr: A családommal általában két hetente szoktam beszélni, viszont természetesen vannak helyzetek, amikor kérdezniem vagy kérnem kell valamit – főleg így, hogy még nem vagyok régóta itt. De alapvetően, most az elején két hetente hívászom velük. A barátaimmal is körülbelül ugyanilyen rendszerességgel tartom a kapcsolatot.

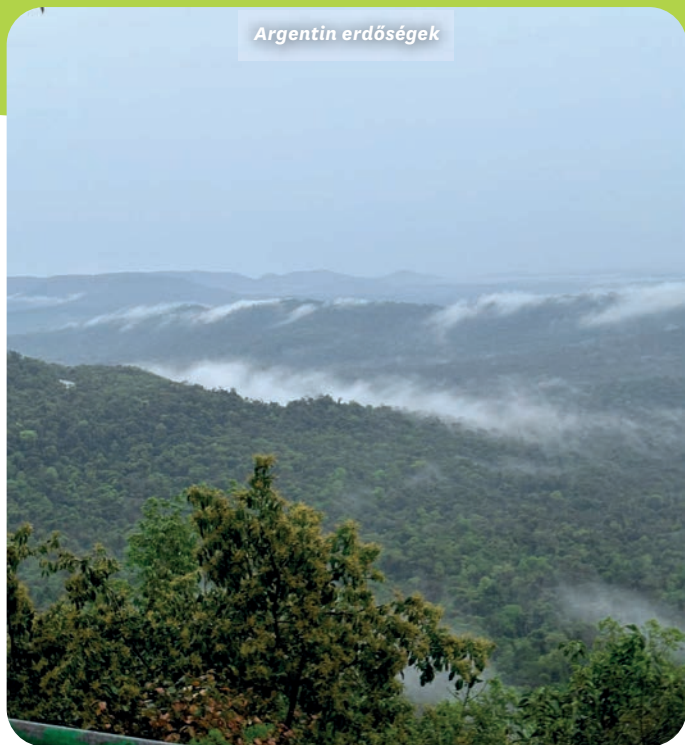

Artúr és a fogadócsaládja a Parana folyónál

ELŐZETES ELVÁRÁSOK, MEGLEPŐ TAPASZTALATOK

Tamás: Fogalmam nem volt mire számítsak. Emlékszem egy nagy világtérképet vettünk elő és azon kerestük meg, hogy egyáltalán hová is megyek majd. Minden más volt! Egy nagyvárosból mentem el egy alapvetően poros földutakkal teli kisvárosba, ahol a magam 172 cm magasságával is 1 fejjel magasabb voltam mindenkinél a családban. Volt 6 testvérem és senki nem beszélt angolul. Én meg spanyolul nem, szóval az eleje az érdekes volt. Egy olyan családba érkeztem, ahol az akkori gazdasági krízis miatt, gyakorlatilag

Argentin erdőségek

buszjegyre nem volt pénz, és ezért gyalog jártunk iskolába. Ahogy a kenyérhez az élesztőt is hitelre vettük a sarki boltban. De szeretet az volt minden mennyiségben!!

Artúr: Nem tudtam, mire számítsak, és nem is akartam elvárásokkal érkezni. Ugyanakkor sok minden meglepett a mássága miatt.

ÉLETRE SZÓLÓ BARÁTSÁGOK

Tamás: Abszolút megmaradtak annak ellenére, hogy lassan 30 év eltelt már. Ebben persze segít az internet, így az online térben mondhatom napi szinten tudunk egymásról a családdal is és a barátokkal is. Kétszer is sikerült visszamennem, igaz már jó rég voltam, de ők is voltak már nálam látogatóban. Most épp egy barátomat várom, mert épp Finnországban dolgozik és lehet, meg tud látogatni. Az egyik kinti testvéremnek, mit ad Isten, magyar élettársa van, aki ráadásul abban az utcában lakott Magyarországon ahol én is (ej de kicsi a világ).

Artúr: A távolság miatt nehéz lesz tartani a kapcsolatot az itteni barátaimmal, de úgy gondolom, ha szeretném és teszek érte, akkor nincs akadálya.

Apa & Fia

YFU Nemzetközi Szakmai Továbbképzések

YFU International Staff Workshop, Borowa

A YFU az utazásról szól, és igazi különlegesség, amikor az iroda tagjainak is lehetősége nyílik erre. Fanni és Adri idén ősszel részt vehetett a YFU nemzetközi munkatársai számára szervezett tréningen Lengyelországban. A legnagyobb élmény számunkra a külföldi munkatársakkal való személyes találkozás és a munkánkkal kapcsolatos tapasztalatok megosztása volt. Mindig jó érzés, amikor arc is kötődik azokhoz a partnerekhez, akikkel oly sokszor váltunk emailt, és nagyon tanulságos megismerni a külföldi YFU szervezetek munkáját, felismerni, miben működnek másként, és miben hasonlóan a magyar YFU-hoz képest. Sok jó ötlettel gazdagodtunk, és reméljük, újabb partneri együttműködések születnek a workshop eredményeként.

YFU International Support Conference, Lüneburg

Májusban Lüneburgban rendezték meg a YFU Support konferenciát, ahol közel 50 munkatárs vett részt a világ minden tájáról, köztük Radka a YFU Hungary irodájából. A háromnapos program elsősorban azoknak szólt, akik a diákok és fogadócsaládok támogatásával foglalkoznak. A fő témák között szerepelt a biztonság és a grooming megelőzése, a hatékony kommunikáció, valamint a mentális egészség megőrzése. Kiscsoportos beszélgetések, gyakorlati feladatok és tapasztalatmegosztás segítette a résztvevőket abban, hogy új ötletekkel és együttműködésekkel térjenek haza. A konferencia végén lehetőség nyílt a hamburgi YFU iroda meglátogatására is.

Új lendületben a YFU Hungary

A YFU Hungary több mint harminc éve dolgozik azon, hogy fiatalok és családok életét gazdagítsa a diákcseré-programok átalakító erejével. Most egy új fejezet kezdődik a szervezet életében: elkészült a friss stratégiai tervünk, amely kijelöli a fejlődés útját a következő évekre, és hangsúlyt fektet arra, hogy mindenki részese lehessen a YFU élménynek: diákok, szülők, fogadócsaládok, önkéntesek és alumnik egyaránt.

A világ gyorsan változik, és nekünk is lépést kell tartanunk. Egyre több diák és szülő keres biztonságos, rugalmas lehetőségeket a külföldi tapasztalatszerzésre, a fogadó családok pedig folyamatos támogatást várnak a kulturális különbségek kezelésében. Közben a fiatalok igényei is sokszínűbbek lettek: rövidebb programokat, egyéni éttrendhez igazodást vagy akár választható elhelyezési helyszíneket keresnek. A YFU-nak erre a kihívásra nemcsak reagálnia kell, hanem proaktívan felkészülni is a jövőre.

Az előttünk álló években szeretnénk, ha egyre több magyar diák utazhatna ki, és egyre több külföldi fiatal érkezne Magyarországra, hogy közösen tapasztalják meg a kulturális csere erejét. Ehhez erősebb közösséget építünk: célunk, hogy vidéken helyi koordinátorok, segítsék a diákokat, a családokat és az iskolákat. Kiemelt szerepet szánunk az alumniknak is, akiket szeretnénk újra bevonni a közösségi életbe, közös eseményeket szervezni számukra, és lehetőséget adni, hogy saját tapasztalataikkal támogassák az új generációt.

Közben a szervezet belső működését is megújítjuk. Egyszerűsítjük a folyamatokat, modern eszközöket vezetünk be, és nyitunk a vállalatok és más szervezetek felé, hogy stabilabb pénzügyi háttérrel biztosíthassuk a YFU jövőjét. Célunk, hogy a YFU neve mindenki számára a minőséget, a biztonságot és a globális nyitottságot jelentse.

Ez a stratégia azonban nemcsak papíron létezik, a megvalósítás kulcsa ti vagytok: diákok, családok, önkéntesek és alumnik. A ti tapasztalataitok, visszajelzéseitek és energiátok teszi élővé és sikeressé a YFU Hungary jövőjét. A megújulás közös ügyünk, hiszen együtt dolgozunk azon, hogy a YFU a következő évtizedben is megbízható közösség maradjon mindazok számára, akik hisznek a kulturális nyitottságban és a globális kapcsolatok erejében.

Az elmúlt időszakban elbúcsúztunk Dalmától és Radkától, akik az elmúlt években segítettek a kiutazó diákokat, és sok élményt adtak a YFU közösségének. Bár a búcsú mindig kicsit szomorú, nagyon hálásak vagyunk mindazért, amit tőlük kaptunk, és sok sikert kívánunk nekik az új kalandjaikhoz! A kiutazó program koordinációját mostantól ismét egy ember végzi – Fanni, aki örömmel és lelkesedéssel veszi át a stafétát.

STAFF CHANGE

Tóth Fanni

2025 szeptemberében kezdtem el dolgozni az irodában, mint kiutazó program koordinátor. A YFU-val való kapcsolatom több mint tíz évvel ezelőtt kezdődött, amikor a nővérem cserediákként vett részt a programban. Először testvérként éltem meg a csereév élményét, majd 2018/19-ben én is cserediák lettem, és egy felejthetetlen tanévet töltöttem Hollandiában.

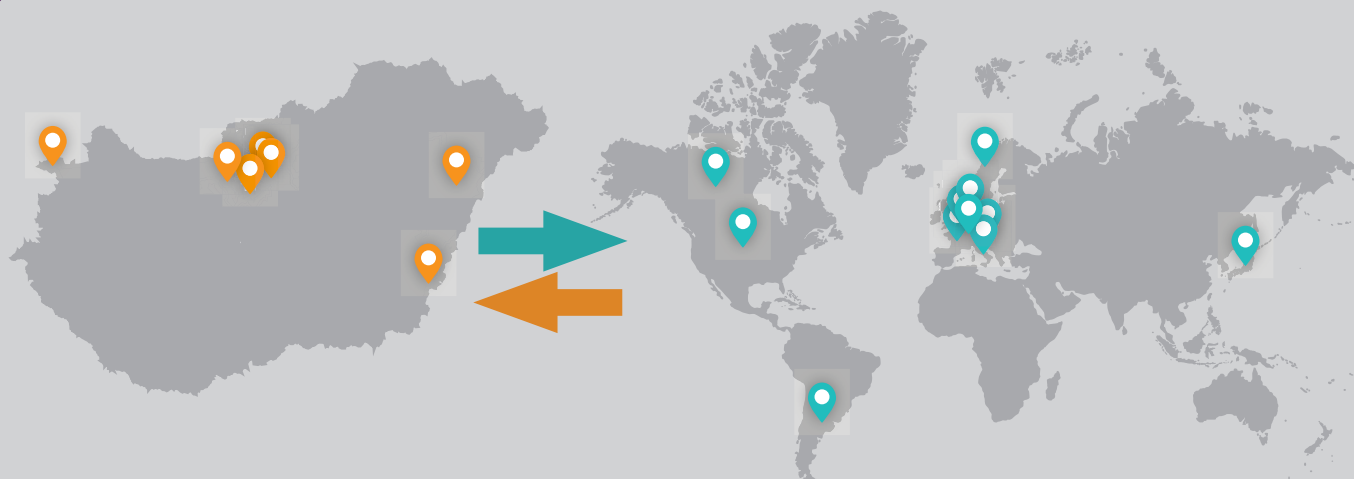
A hazatérésem után aktívan bekapcsolódtam a szervezet munkájába, itthon és nemzetközi szinten egyaránt. Magyarországon szinte minden önkéntes szerepkört kipróbáltam: táboroztattam, önkéntes tábort és tréningeket szerveztem, angyalaként segítettem a diákokat, valamint részt vettem a kiválasztásukban és felkészítésükben is. Nemzetközi szinten minden évben részt vettem a YES-en, képviseltem a magyar szervezetet különböző YFU-s tréningeken, és a globális YFU-t is képviselhettem ifúságpolitikai eseményeken.

A YFU-n keresztül olyan élményekkel és készségekkel gazdagodtam, amelyek mély nyomot hagytak bennem, és alapvetően formálták a személyiségemet. Ma már el sem tudnám képzelni az életemet a YFU nélkül.

Hálás vagyok azért, hogy most már az iroda egyik székéből, munkatársként adhatok vissza abból a sok értékből, amit én is kaptam ettől a közösségtől. Alig várom, hogy támogathassam új diákjainkat abban, hogy átéljék azt az életre szóló, formáló élményt, amit a cserediákság jelent.

2025 számokban

Beutazó diákok: **12**

Kiutazó diákok: **20**

YFU Vezetői
megbeszélések:
21

Online elérés

Facebook: **578 738**

Instagram: **321 027**

TikTok: **12 775**

LinkedIn: **9094**

Youtube: **3255**

Hírlevél: **3 649**

Cserediákat
fogadó iskolák
2025/26:
10

Nemzetközi
programokon
résztvett
önkéntesek:
13

YFU által
szervezett táborok,
rendezvények
2025-ben:
33

Angyalka
önkéntesek 2025/26:
21

Fogadócsaládok
száma
2025/26:
14

Önkéntes
részvételek
száma YFU-s
rendezvényeken:
177

Önkéntes programok

Az önkéntes munka a YFU-nál nemcsak felelősség és elköteleződés, hanem élményekkel teli kaland is. Év közben önkénteseink rengeteget tesznek a diákokért és a közösségért, ezért fontos számunkra, hogy időről időre ők is feltöltődhessenek, tanulhassanak és ünnepelhessék közösen az elért eredményeket. A VALE, a YES és a Project X mind olyan különleges események, ahol önkénteseink nemcsak új tudással, hanem életre szóló barátságokkal és inspirációval is gazdagodnak.

VALE – Csikós Réka

A VALE (Value-Driven Advanced Leadership Course) egy YFU alumnik által megálmodott vezetői tréning, amelyen idén én is részt vehettem. A tréning keretein belül, idén tavasszal Francia- illetve Észtországban töltöttem pár napot és rengeteg csodálatos, fiatal, hasonló gondolkodású vezetővel ismerkedhettem meg, miközben motivációról, szokások kialakításáról, önzetési stratégiákról és viselkedési stílusokról tanultam. Ehhez elengedhetetlen volt a finom kaja, a festői környezet és a rengeteg közös kávézás. Sőt, a sok-sok csapatépítő program és reggeli séta során, jobban megismerhettük önmagunkat és egymást is, így életreszóló kapcsolatokat alakíthattam ki. Hatalmas élmény volt, és remélem, a jövőben másoknak is lesz lehetősége megtapasztalni!

YES 2025 – Borzák Petra

Idén volt szerencsém részt venni a YES szemináriumon, Németországban IGL-ként. Az IGL (International Group Leader) az adott országot képviseli ebben az évente megrendezésre kerülő nemzetközi cserediák táborban, és a cse-reprogram lezárásához, a hazatéréshez kapcsolódó workshopokat tart a cserediákoknak. Korábbi cserediákágomból a legjobban a nemzetközi közeg hiányzott, és erre semmi más nem emlékeztet jobban, mint ez az öt nap, mert a YES és a YFU számomra egy hatalmas közösség, amelyhez tartozni különleges élmény. Úgy érzem, hogy a cserediákokkal bizalmi kapcsolatot tudtam kialakítani, és remélem, hogy egy kicsit könnyedebbé tehettem nekik ezt az átmeneti időszakot. Nagyon szívesen tekintek vissza a YES-re, újraélhettem a saját hazatérésem szépségét és fájdalmát is. Remélem, hogy nem ez volt az utolsó alkalom, hogy résztvehettem a szemináriumon.

PROJECT X – Csikós Réka

A Project X egy olyan nem hivatalos YFU esemény, amely 2013 óta minden évben más-más országban kerül megrendezésre, hogy a lelkes önkéntesek munkán kívül is találkozhassanak egymással és kipihenhessék vagy kibulizhassák az év fáradalmait. Mivel idénre mi nyertük el a szervezés jogát, júliusban sikeresen meg is vendégeltünk 100+ nemzetközi önkéntest Zircen. A résztvevők megismerkedhettek Magyarország csodáival: a pálinkával, a mobszaunával, a balatoni viharokkal és a visszaváltható 50-es palackok csodájával. A mozgásra vágyók Tihanyba is ellátogattak, sőt, az Ördög útját is megtanulhatták. Jövőre pedig szerencsére nem kell túl messzire mennünk, hiszen a 2026-os PX Ausztriában kerül majd megrendezésre!

Az év önkéntesei

2025

Reiser Janka

Janka 2022/23-ban Belgium Vallóniában volt cserediák, és azóta is a közösség egyik legaktívabb, legtalpraesettebb tagja. Lelkes angyalkaként mindig odafigyel a rábízott cserediákokra, és a kihívásos, problémás helyzeteket is éretten, nyugodtan kezeli. Megbízható személyiségének köszönhetően többször rábíztuk a cserediák csapatot, hogy kísérje őket külföldi és belföldi utakon. Milyen izgalmas, hogy a csereév után nem lett vége a kalandnak, és Janka mindig megtalálja a nemzetközi projekteket a YFU-n belül és azon túl is, ahol fejlődhet és kamatoztathatja tapasztalatait. Sok sikert a továbbiakhoz, Janka!

Jablonkai Luca

Luca 2022/23-ben Japánt hódította meg, és amióta hazatért, a YFU szinte minden tevékenységében részt vesz. Nagy lelkesedéssel és izgatottsággal vág bele bármibe, amit elvállal. Volt alkalmunk látni, ahogy egyre komolyabban veszi a feladatait, miközben folyamatosan fejleszti önmagát. Nem csak a YFU által szervezett események állandó segítője, résztvevője, de maga is kezdeményezett számos programot. A benne rejlő kreatív univerzum segíti abban, hogy mindig meglepő és friss ötletekkel álljon elő, melyben a YFU iroda mindig támogatja, mert tudjuk, hogy ez Luca, és megoldja. Hálásak vagyunk a munkáért, Luca!

Miközben nagyon hálásak vagyunk minden önkéntesünknek az együtt töltött percekért, van néhány név, akiket külön is szeretnénk kiemelni: Bartos Ágnes, Benkő Rebeka, Farkas Andris, Farkas Lilla, Feczko Márton, Madarászi Veronika, Vasa Tündi, köszönjük, hogy az utóbbi időszakban mindig számíthattunk rátok! Már számtalan szerepben, helyzetben bizonyítottatok: kiválasztásokon, táborokban, programszervezésben, családlátogatásokon, angyalkaként, magyartanításban, közösségi média kezelésében és még sok másban. Köszönjük a lelkesedéseteket és a közösségünkbe fektetett energiátokat!

Csikós Réka

Réka 2015/16-ban volt Chilében cserediák. Az elmúlt 10 évben mindenben számíthattunk rá. Időt és energiát nem sajnálva járul hozzá a YFU mindennapjaihoz, építi a YFU közösségét és a magyar szervezet jövőjét. Itthon és nemzetközileg is aktív, már szinte minden feladatban, szerepben helyt állt. Itthon a mai napig táboroztatja, kiválasztja, felkészíti a jövő cserediákjait, illetve az elmúlt években az elnökségnek is tagja. Így módon része nem csak a szervezet működésének, de stratégiaépítésének is. Fejleszti önkénteseinket tréningekkel, és tapasztalatának átadásával. Nemzetközi szinten tréningeken képviseli a magyar YFU-t és évek óta aktív résztvevője, szervezője a YES szemináriumnak. Az idén Magyarországon megvalósult Project X egyik főszervezőjeként is kiemelkedő munkát végzett. Rengeteget köszönhetünk neki, és rajta keresztül szüleinek is, akik mindig készségesen segítik, tájékoztatják a következő diáknemzedék családjait.

Szombati Judit

Judit nemcsak YFU-s küldő- és fogadóanyuka, hanem 2016 óta szívvel-lélekkel szervezi a Nemzetközi Diáktalálkozót is Balmazújvárosban, amelyen beutazó diákjaink évről évre nagy örömmel vesznek részt. Az esemény minden alkalommal felejthetetlen élmény mind a diákok, mind az önkéntesek számára. Felszabadult hangulat és egyedi programok sora teszi izgalmassá a hétvégét. Kalaposműhely, tűzoltó gyakorlat, nemzeti park, debreceni városnézés, disco, karaoke és a helyi diákokkal való együttléttel teszi különlegessé ezt a eseményt. Hálásan köszönjük Juditnak a sok éves szervezőmunkát, segítséget és elkötelezettséget, amely nélkül ez a nagyszerű találkozó nem jöhetne létre!

YFU
Stars
2025

2025 képekben

Nemzetközi YFU kirándulás Krakkóba

Normafa piknik

YES-es önkéntesek

Városnézés Budapesten

YES 2025

Táborvezetők: Beck, Gergő és Luca

YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcseré Program

make the world your home

YFU HUNGARY | Mobil: +36 30 201 0125 | Email: yfu@yfu.hu | web: www.yfu.hu | Instagram: yfuhungary | TikTok: yfuhungary

Támogass minket!

A YFU társadalmi szervezetként működik, így támogatásra jogosult. Küldetésünkhöz önkéntes munkával és adománnyal is hozzájárulhatsz. Támogass minket Te is adód 1%-ával vagy akár egyszeri támogatással!

A befolyt összeget ösztöndíjra fordítjuk.

Adószám: 18044847-1-41